

GOT CASTELLVI, Sabine; CASTELLVI, Georges. «Un triens inédit de Reccared Ier découvert en Roussillon». *La Pallofe*, núm. 50, Perpinyà, 2011, p. 23-26.

Per fortuna dels seus estudiosos, la numismàtica es mostra sempre inexhaustible. Així, ben poc després de la monumental monografia de Jaume Benages sobre les emissions de Tarragona, una afloració al Rosselló ens aporta una nova varietat notable de llegenda que els autors analitzen i cataloguen curosament. Després de discutir a fons el tema de l'autenticitat de la peça, fan una anàlisi exhaustiva de les llegendes dels tipus semblants i aporten una útil relació de les troballes de monedes visigodes fetes a la zona rossellonesa.

M. Crusafont

LABROT, Jacques. «Les monnaies frappées par Simon de Montfort». *Moyen Age*, núm. 86 (gener-febrer 2012), p. 6-11.

El treball de Labrot fa algunes aportacions fonamentals al tema de les discutides monedes del cap dels croats d'Occitània. D'una banda, el document que li atorgà el bisbe d'Arle, prop del 1215, autoritzant-lo a batre moneda a Bellcaire. Havia estat publicat per Fauris de Saint Vincent i per Papon, però fins ara havia passat desapercebut. De l'altra, reproduceix, amb una bona fotografia, el discutit òbol de Tolosa que no se sap per què ha estat tradicionalment considerat fals. No hem vist mai escrits els arguments per a considerar falsa aquesta moneda, però en vista de la seva imatge hom arriba al convenciment que ha d'ésser autèntica. Finalment, el penó que duïen els croats i que apareix, en una estampa d'Amauri dóna raó de la imatge de l'anvers de la peça de Besiers recentment publicada per Jordi Vall-Llosera. Labrot, però, malgrat tantes evidències segueix dubtant de la de Tolosa i troba problemes paleogràfics en la de Besiers. El fet és que no hi ha altres Simó que el de Montfort i pensem que el que cal fer, en tot cas, és veure com fer casar els problemes pendants, ja que l'atribució no té alternatives.

M. Crusafont